

คุ้มครองผู้ลี้ภัย บริการผู้ย้ายถิ่นฐาน
พิทักษ์อิสรภาพของบุคคลตั้งแต่ ค.ศ. 1911

STATEMENT CALLING FOR SOLUTIONS TO END THE WAREHOUSING OF REFUGEES

Translated into Thai by Dr. Pradit Chatcharakoon, USCRI Thailand Country Director

ถ้อยแถลง

เรื่องขอความร่วมมือเพื่อยุติการกักเก็บผู้ลี้ภัยไว้ในค่าย

แปลโดย ดร.ประดิษฐ์ ฉัตรจรัสกุล

อนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัยปี ค.ศ. 1951 (Convention Relating to the Status of Refugees 1951) และพิธีสารเกี่ยวกับสถานภาพผู้ลี้ภัย ปี ค.ศ. 1967 (Protocol Relating to the Refugee Status 1967) ขององค์การสหประชาชาติ กำหนดว่า ผู้ลี้ภัยซึ่งหมายถึงบุคคลผู้หนีภัยการถูกประหารชีวิตที่หนีข้ามชายแดน มีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองและไม่ถูกบังคับให้เดินทางกลับ รวมถึงสิทธิพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีเสรีภาพ มีศักดิ์ศรี และพึ่งพาตนเองได้ในระหว่างที่เป็นผู้ลี้ภัยอยู่ สิทธิเหล่านี้รวมถึงสิทธิในการหาเลี้ยงชีพ เช่น ทำงานที่มีค่าจ้าง ประกอบกิจการเอง ประกอบวิชาชีพชั้นสูง และเป็นเจ้าของทรัพย์สิน เดินทางไปที่ต่างๆ และมีที่อยู่อาศัย รวมถึงการได้รับเอกสารการเดินทางด้วย ผู้ลี้ภัยย่อมมีสิทธิเหล่านี้ไม่ว่าจะมีทางแก้ไขปัญหาของพวกเขาอย่างไร เช่น การกลับประเทศของเขาโดยสมัครใจ การตั้งถิ่นฐานใหม่ในประเทศที่สาม การได้รับสัญชาติใหม่ในประเทศที่รับพวกเขา หรือไม่ก็ตาม สิทธิเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ในการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ลี้ภัยของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งองค์การสหประชาชาติ (United Nations High Commissioner for Refugees - UNHCR)

ขณะนี้ผู้ลี้ภัยเกือบ 12 ล้านคนทั่วโลก และกว่า 7 ล้านคนในจำนวนนั้นถูกกักเก็บ (warehoused) อยู่ในค่าย หรือในพื้นที่ที่จัดให้ และถูกจำกัดสิทธิดังกล่าว มาเป็นเวลากว่า 10 ปีแล้ว การกักเก็บ (warehousing) ผู้ลี้ภัยในค่าย ไม่เพียงแต่เป็นการละเมิดสิทธิของพวกเขา แต่ยังเป็นการบังคับให้พวกเขาตกอยู่ในสภาพไม่มีอะไรทำ ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากที่ต่างๆ และสิ้นหวัง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว องค์การ ยู เอส คอมมิทตี ฟอร์ เรฟฟูจีส แอนด์ อิมมิเกรนทส์ (ยูเอสซีอาร์ไอ) หรือองค์การเพื่อผู้ลี้ภัยและผู้อพยพแห่งสหรัฐอเมริกา จึงขอประกาศจุดยืน และขอความร่วมมือ ดังนี้

1. ขอคัดค้านการกักเก็บผู้ลี้ภัยไว้ในค่าย เพราะเป็นการละเมิดทั้งตัวบทและเจตนารมณ์ของอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย ค.ศ. 1951 และพิธีสารเกี่ยวกับสถานภาพผู้ลี้ภัย ค.ศ. 1967 ขององค์การสหประชาชาติ และเรียกร้องต่อประชาคมนานาชาติ ประเทศผู้ให้เงินช่วยเหลือแก่ประเทศที่รับผู้ลี้ภัย และสมาชิกของคณะกรรมการบริหารของ UNHCR ให้ร่วมกันคัดค้านในประเด็นนี้ด้วย
2. ขอวิงวอนให้ประชาคมนานาชาติ พัฒนาและดำเนินนโยบายเพื่อยุติการกักเก็บผู้ลี้ภัยในค่าย และพิจารณาช่วยเหลือผู้ลี้ภัยให้สามารถใช้สิทธิตามกฎหมายดังกล่าว ได้มากยิ่งขึ้น
3. เรียกร้องให้ UNHCR ตรวจสอบสภาพความเป็นอยู่ของผู้ลี้ภัยอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้ผู้ลี้ภัยได้รับสิทธิต่างๆที่อนุสัญญาดังกล่าว ได้กำหนดไว้ รวมทั้งสิทธิในการเดินทางไปต่างๆได้ และสิทธิในการทำงานหาเลี้ยงชีพด้วย

4. ขอความร่วมมือจากประเทศที่ยังไม่ได้เป็นภาคีของอนุสัญญาและพิธีสารดังกล่าว ให้ดำเนินการเพื่อเข้าเป็นประเทศภาคีหรือประเทศที่รับรองกฎหมายดังกล่าวต่อไป

5. ขอวิงวอนให้ประเทศที่เป็นประเทศภาคีแล้ว แต่ยังไม่ได้ให้สิทธิหรือสงวนสิทธิในการทำงานและในการเดินทางไปที่ต่างๆแก่ผู้ลี้ภัย ให้ดำเนินการยกเลิกการสงวนสิทธิเหล่านั้น

6. ขอวิงวอนให้ทุกประเทศตรากฎหมาย กำหนดนโยบาย และดำเนินโครงการ เพื่อให้ผู้ลี้ภัยได้มีสิทธิอย่างเต็มที่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว

**แบบฟอร์มตอบรับ
การเป็นผู้สนับสนุนถ้อยแถลง
เรื่อง “ขอความร่วมมือเพื่อหาทางยุติการกักเก็บผู้ลี้ภัยไว้ในค่าย”**

ชื่อ

ตำแหน่ง

หน่วยงาน

โทรศัพท์/แฟกซ์

อีเมล

ขอสนับสนุนถ้อยแถลงในนาม ส่วนตัว
 หน่วยงาน

ลายเซ็น (.....)

หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ
องค์การยูเนสซีอาร์ไอ บ้านเซเวียร์ 43 พหลโยธิน ซอยราชวิถี 12 พญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 02-354-9362, โทรสาร 02-640-9025